

6.000 K a v době zcizení 11.600 K. Platebním rozkazem vyměřena dávka z přírůstku hodnoty 3.768.66 K a to na podkladě soudním odhadem zjištěné hodnoty nabývací 54.000 K a zcizovací 104.400 K.

Stížnost proti tomuto platebnímu rozkazu namítala, že správná nabývací hodnota dle posudku znalce činí 58.000 K, ježto celková výměra zmíněných dolových měr s přebytky činí 436.811 m² čili 9²/₃ dolových měr.

Žal. úřad vyhověl stížnosti a zvýšil nabývací hodnotu na 58.092 K, zároveň však zvýšil zcizovací hodnotu na 112.311 K 20 h a to proto, že vyměřovací úřad nevzal zřetele na přebytky, jak správně vytknuto ve stížnosti, kterýžto postup musí býti zachován z moci úřední také pokud se týče zcizovací hodnoty.

Následkem tohoto rozhodnutí byla dávka vyměřena na 4.054.24 K.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Z Šů 5, 8 a 10 dávk. řádu, dle nichž vyměřovací úřady mají položit za základ vyměření dávky zjištěné ceny nabývací a zcizovací, nebo vyšetřené obecné hodnoty v době nabývací a v době zcizení, vyplývá, že dávk. řád stojí na principu materiální pravdy a že jest povinností úřadu, aby skutečnou cenu resp. hodnotu nabývací a zcizovací zjistil a položil za základ vyměření.

Podrobil-li úřad po stížnosti, již podal st-1 pro nesprávný výpočet nabývací hodnoty, nejen výpočet ten novému propočítání, nýbrž — když vzhledem k obsahu stížnosti vzešly mu pochyby o správnosti výše hodnoty zcizovací — také hodnotu tu v době zcizení a jevil-li se dle výše vyšetřených hodnot přírůstek hodnoty vyšší než před tím, nelze v postupu tom, se zákonem se zcela srovnávajícím, shledati žádnou nezákonnost ani reformatio in pejus.

Námítka ta jest tudíž neopodstatněná.

Jak spisy administrativními doloženo, byla soudním odhadem pravoplatně vyšetřena hodnota zcizovací 11.600 K jedné dolové míry; odporuje tudíž spisům námítka stížnosti, že znalec zcizovací hodnotu vyšetřil na jiném podkladě.

Vzal-li žal. úřad pro zjištění zcizovací hodnoty soudním odhadem vyšetřenou hodnotu zcizovací jedné dolové míry 11.600 K a dle toho se zřetelem na směněné také přebytky zcizovací hodnotu zjistil, měl pro tento postup dostatečný podklad a nelze shledati v tom vadu řízení, že neslyšel znovu stranu a znalce.

Protože žádná z námitek stížnosti nebyla shledána důvodnou, bylo stížnost zamítnouti.

Č. 2066.

Pozemková reforma: I. Vlastníkem substituční podstaty jest v případě fideikomisární substituce — fiduciár. — II. Oznámení o zamýšleném převzetí zabrané nemovitosti stížené fideikomisární substitucí stačí doručiti toliko fiduciáři.

(Nález ze dne 9. března 1923 č. 3721.)

Prejudikatura: Boh. 1311 adm.

Věc: Pavlína L. v L. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze (sen. pres. v. v. Vyšín) o zamýšlené převzetí zabraných nemovitostí.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Návrhem z — podaným u zem. soudu civil. v Brně oznámil žal. úřad Pavlíně L. podle §§ 2 a násl. zákona ze dne 8. dubna 1920 č. 329 Sb., že se rozhodl převzít z jejího zabraného pozemkového majetku všechny nemovitosti zapsané ve vl. č. — mor. d. z. a z rustikálních nemovitostí ony nemovitosti, jež v návrhu jsou uvedeny, a žádal za knihovní poznámku zamýšleného převzetí, jakož i za výzvu st-lky ve smyslu § 3 cit. zákona. — — — —

Rozhoduje o stížnosti uvažoval nss takto:

ad 1. Podle § 2 zák. z 8. dubna 1920 č. 329 Sb. má stpú., vykonávaje právo určené v § 5 zábor. zák. oznámiti v l a s t n í k u zabraného majetku, které jeho nemovitosti se rozhodl právě převzít. Dle názoru, který nss již opětně vyslovil a při kterém trvá, není však fideikomisář vlastníkem substituční podstaty, nýbrž jediným skutečným vlastníkem jejím jest fiduciář. K odůvodnění tohoto názoru odkazuje se dle § 44 jedn. ř. na nález ze dne 21. dubna 1922 č. 5552, Boh. 1311 adm. Proto právem žal. úřad ve svém podání ze dne 7. července 1922 oznámil zamýšlené převzetí toliko st-lce, jako nynější vlastníci nemovitostí, o které jde, a nelze shledati v tom, že pominul při tom fideikomisáře a kurátora substitučního jmění, vytýkanou vadu řízení....

ad 2. St-lka tvrdí, že v soupisu, který podala o velkém svém majetku pozemkovém u žal. úřadu, uplatnila, že mezi nemovitostmi jejími nalézají se objekty dle § 3 a zábor. zák. ze záboru vyloučené a že žádala, aby žal. úřad ohledně nich učinil deklaratorní výrok, že jsou vyloučeny ze záboru. Vidí pak nezákonnost nař. opatření v tom, že žal. úřad, nerozhodnuv o této žádosti, vztáhl i na tyto objekty své nyní nař. opatření.

Ze soupisových spisů, jež nss-u byly žal. úřadem předloženy, však vychází, že st-lka v soupisech o žádné v soupisu uvedené nemovitosti neuplatnila, že je dle § 3 zábor. zák. ze záboru vyloučena, a že v soupisu tom o rozhodnutí o tom nežádala.

Pak jeví se ovšem i bezdůvodnou tato výtká stížností uplatněná, vytýkající pouze, že o žádosti, o níž sice stížnost tvrdí, že v soupisu byla podána, jež však v soupisu obsažena není, nebylo před vydáním nař. opatření rozhodnuto....

Č. 2067.

Pozemková reforma. — Trestní řízení správní (Slovensko): I. Nss nemůže zkoumati, zda trest příslušným úřadem správním uložený jest okolnostem přiměřený. — II. I při deliktech kulposních záležitosti na úvaze soudu (úřadu), chce-li vysloviti odsouzení podmíněčně.

(Nález ze dne 9. března 1923 č. 3807.)

V ě c: Karel B. st. ve V. (adv. Dr. S. Čech z Prahy) proti županskému úřadu v Nitře stran trestního nálezu pro nesplnění soupisové povinnosti.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.